

Nereden Bilirdim ki Bir Müzik Setinin Hayatımı Kurtacağını?

Özlem SAYIN (Zara Kaymakamı Mehmet SAYIN'ın Eşi; (E) Kaymakam Şükrü GÖRÜCÜ'nün Kızı)

Zordur kaymakam olmak!

İdeallerinle bir zorlu yola çıkarsın. Bilirsin halka hizmetin, Hakk'a hizmet olduğunu. Zor şartlar altında nelerle karşılaşacağını bilmeden düşersin yollara. Canım babamla biz de düştük yollara, bizim hikayemiz de böyle başladı babamla.

Yıl 1993, babam Kahramanmaraş'ın Elbistan ilçesine tayin oldu. Artık Elbistan kaymakamı idi. Yeni bir ilçeye gideceğimiz ve yeni insanlarla tanışacağımız için hepimiz çok heyecanlı idik, en çok da babam heyecanlı idi.

1995'in bir akşamıydı. Geç vakitte eve döndüğümüzde kaymakamlık konutunun önünde bir adam oturuyordu. Üstü başı perişan, öylece bekliyor ve beklerken de ağlıyordu. O an ne olduğuna pek anlam verememiştik. Sadece adamın dedikleri dün gibi aklımda: "Valinin ufağı gitme, seni öldürecekler!" dedi babama. Babam sessizce: "Haydi siz içeriye girin, ben geliyorum." dedi. Biz içeriye girdik ama aklım halen dışarıda babamda idi. Kimdi o adam, ne için gelmişti, babama ne söyleyecekti? Kafamda bir sürü soru!

Usulca salonun penceresini açtım ve babamla o adama bakıyordum. Babam: "Karnın aç mı?" diye sordu ve adamın cevap vermesini beklemeden hemen cebinden para çıkarıp adama harçlığını verdi, oracıkta adamcağızın karnını doyurmuştu. "Başka bir ihtiyacın var mı, bir derdin bir sıkıntın varsa söyle gidereyim." dedi adama...

Adam ısrarla: "Valinin ufağı gitme seni öldürecekler." diyordu. Babam, elini adamın omzuna usulca koyarak: "Korkma senin duan bizi korur, Allah'ın izniyle bir şey olmaz." dedi ve adamı yolcu ettikten sonra eve geldi.

Eve geldiğinde çok etkilenmiş olduğu belli oluyordu, daha önce babamı hiç böyle görmemiştim. Yüzü bembeyaz kesilmişti. Babama, bir an o adamın kim olduğunu sormak istedim ama nedense bilmiyordum; sormadım. Sonradan koruma ağabeylerden öğrendim ki o adam kimsesi olmayan, Elbistan'ın garibiymiş; dili döndüğünce bir şeyler anlatmaya çalışmış. İki, üç günde bir babamın makamına gelir, orada babamın çayını içer, babamla sohbet eder, harçlığını alır ve Allah'a olan samimiyet ve teslimiyetiyle babama duasını eder, gidermiş.

O gece bir türlü gözümde uyku girmiyordu. Hiç unutmuyorum, konutun salonunda büyükçe bir müzik seti vardı. Birden gecenin bir vaktinde gözüm ona takıldı. Kablolarını söküp kardeşimle beraber odamıza götürdük.

Annem: "Geç oldu, haydi uyuyun, gecenin bu vaktinde müzik mi dinlenir?" diyordu ama biz yine de müzik setini odamıza getirdik ve yatağımızın baş ucundaki ders çalışma masasına koyduk ama müzik dinlemeye fırsat olmadan kardeşim de ben de uykuya dalmışız.

Sabaha karşı büyük bir patlama sesi ile uyandık, kardeşim de ben de çok korkmuştuk ve yatağımızın içinde hiçkırı hiçkırı ağlıyorduk. Teröristler

oturduğumuz konutu tarıyorlardı. Ne yapacağımızı bilmiyorduk. Konutun duvarına ve pencerelerine isabet eden mermi sesleri arasında, babamın ve annemin sesini duyduk ve biraz olsun kardeşimin ve benim yüreğimize su serpilmişti. Babam ve annem, korkmayıp yere yatın diye sesleniyordu. Kardeşimle yere uzanmış birbirimize sımsıkı sarılmış hıçkırıklar içinde ağlıyorduk. Tam da o sırada odamızın camları teröristlerin açtığı ateşle paramparça olmuştu. Daha sonra babam ve annem sürünerek yanımıza geldiler ve bizi odamızdan çıkardılar ve evin holüne saklandık. Annem ve babam adeta bize siper olmuşlardı. Annem ağlıyor, babamsa bir şey olacaksa bana olsun diyordu.

Gün ağardığında çatışma bitmişti ve polis ağabeylerin babama şunları söylediklerini duydum. «Efendim çocuklarınızın odasına iki mermi isabet etmiş ve çok ilginçtir ki ikisi de müzik setinin içinde kalmış.» O müzik seti kardeşim ve benim hayatımızı kurtarmıştı.

O gece, o adamın duası ve babamın sadakası bizi hayata bağlamıştı. Şimdilerde ise bir kaymakam eşiyim, Sivas'ın Zara ilçesinde görev yapıyoruz, babamla çıktığım yolculuğa bundan sonra eşimle devam ediyorum.

Peygamber efendimizin (sav.) şu hadisi şerifleri sarıyor benliğimi: "Sadaka vermede acele edin, çünkü bela sadakayı geçemez" (Taberani, Beyheki). Müminin kardeşine tebessüm etmen sadakadır" (Tirmizî, Birr, 36) o gece, o tebessüm bizi hayata bağlamıştı.